

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/89/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917010145
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7917010145.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému A. P. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/31/2017 zo dňa 19. 2. 2019 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 9. marca 2020 takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému A. P., nar. XX. 3. XXXX v H., trvale
bytom N. - J. I. pri
G., J. XXX/XX,
prechodne bytom S. E.,
N. XXX

u k l a d á

podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. l/, § 38 ods. 3, § 42 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. 9. 2019 súhrnný trest odňatia slobody vo výmere

24 (dvadsaťštyri) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/94/2018 zo dňa 26. 11. 2018, právoplatný dňa 20. 12. 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

II. Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

o d ŏ v o d n e n i e :

Okresný súd Trebišov rozsudkom sp. zn. 5T/31/2017 zo dňa 19. 2. 2019 uznal obžalovaného A. P. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa 23.08.2017 vo večerných hodinách sa vlámal do osobného motorového vozidla zn. Honda-Civic, ŠPZ:TV-085BR odstaveného na parkovisku železničnej zastávky Somotor vedľa budovy železničnej stanice, a to tým spôsobom, že na uvedenom aute rozbil okná na predných a zadných dverách na strane spolujazdca a z interiéru vozidla odcudzil 3 ks rybárske udice bez navijaku, 2 ks udice spolu s navijakom, 1 ks podberák, 2 ks šrubovák, 3 ks vidlicové kľúče a povolenie na lov rýb, čím takto krádežou pre poškodeného majiteľa A. H. spôsobil škodu vo výške 266,30 € a poškodením motorového vozidla spôsobil škodu vo výške 109,60 €, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 7T/196/2015 zo dňa 08.06.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 8. 6. 2017.

Súd mu za to uložil podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. l/, § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného A. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. H. XXX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodil obžalovaného spod skutku obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov sp, zn. 1Pv 352/16, ktorý mal spáchať tak, že dňa 30.06.2016 okolo 20.00 h. z cesty III. triedy vo vzdialenosti 100 metrov od tabule označujúcej koniec obce Somotor - Věč, smerom na obec Svätá Mária stiahol maloletú M. D., nar. XX.XX.XXXX. trvale bytom N. - I., I. 37X/X, do pšeničného porastu nachádzajúceho sa na poli vedľa cesty, kde ju zvalil na zem, rukou jej zakryl ústa, aby nemohla kričať, stiahol jej nohavice a nohavičky a vykonal s ňou análny styk proti jej vôli, čím jej podľa lekárskej správy vypracovanej lekárom chirurgickej ambulancie NsP, n. o. Kráľovský Chlmec, spôsobil ľahké zranenie, a to slabosť zvierača konečníka, ktoré si vyžiadalo jednorazové ošetrovanie bez PN a tohto konania sa dopustil aj napriek tomu, že mal dostatočnú vedomosť o tom, že poškodená v čase skutku nedosiahla vek 15 rokov a že ide o osobu fyzicky a duševne zaostalú, ktorý skutok bol právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodenú Z. P., nar. XX.X.XXXX v H., trvale bytom N. - I., I. 373/1 s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietal, že okresný súd vyhodnotil zabezpečené a vykonané dôkazy iba v prospech obžalovaného. Poukázal na usvedčujúcu výpoveď poškodenej M. D., ktorá tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní potvrdila, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené v obžalobe, a že ju skutočne sexuálne zneužil obžalovaný. Pripustil, že jej výpovede nie sú úplne zhodné, a že sa v nich nájdu drobné rozpory, avšak v základných rysoch, a to v čase, mieste a v spôsobe spáchania skutku, ako aj v osobe páchatel'a, sú v podstate totožné. Nezrovnalosti je podľa jeho názoru potrebné vidieť v kontexte charakteru skutku a navyše, poškodená je podľa vypracovaných znaleckých posudkov osobou s mentálnou úrovňou v pásme hlbokého podpriemeru, s podpriemernými rozumovými schopnosťami, s celkovým mentálnym a telesným deficitom. Tvrdenia tejto svedkyne nepriamo potvrdila aj matka poškodenej Z. P. a svedkyňa N. G.. Má za to, že aj keď sú medzi posudkami Dr. Kitkovej a Dr. Uhrína rozpory, v určitých častiach sa zhodujú a naopak, rozporný je práve posudok Dr. Kitkovej, keď v jednej časti posudku tvrdí, že poškodená je schopná reálne reprodukovať prežitú udalosť a nemá prítomné poruchy vnímania a na druhej strane uvádza, že jej výpovede nie je možné hodnotiť ako autentické. Verzia obžalovaného o tom, ako sa mala dostať jeho sperma na nohavice poškodenej je vysoko nepravdepodobná a obžalovaný s

ňou prišiel až v neskorom štádiu vyšetrovania, keď si zrejme uvedomil dôležitosť tohto dôkazu. Logický je záver, že sa skutok stal spôsobom aký je uvedený v obžalobe, keď poškodená mala stiahnuté nohavice a tieto si musela následne obliecť a pri tejto manipulácii mohlo dôjsť k tomu, že sa zašpinili aj na prednom, aj na zadnom diele. Skutočnosť, že sa na telách obžalovaného a poškodenej nenašli žiadne stopy po násilí podľa jeho názoru neznamená, že poškodená si svoje tvrdenia vymyslela. Podľa lekárskej správy bola u nej krátko po skutku zistená slabosť zvierača konečníka a nebolo zistené, že by týmto problémom trpela pred skutkom. Ani pohryzenie útočníka nemuselo zanechať žiadne stopy. Konštatovanie súdu o tom, že sa pred skutkom fajčila na dvore u svedkyne N. G. marihuanu, nebolo ničím overené a v tomto smere neobstojí domnienka súdu, že poškodená mala byť pod vplyvom marihuany. Nesprávny postup mal vplyv aj na určenie výmery trestu, ktorý sa javí ako nepostačujúci.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že mu nebola preukázaná vina zo zločinu sexuálneho násillia. Výpoveď poškodenej týkajúca sa opisu skutku nezodpovedá skutkovému stavu zistenému vykonaným dokazovaním. V prvom rade uviedol, že skutok sa nemohol stať v poraste pšenice ako tvrdila poškodená, pretože sa na jej tele, ani na oblečení nenašli žiadne stopy. Skutok sa nestal ani násillím, pretože poškodená, ani obžalovaný nemali žiadne stopy po násillí na tele, aj keď poškodená vypovedala, že pohryzla obžalovaného na ruke. Poukázal na osobnosť poškodenej s masívnym sklonom k manipulácii a tendencii klamať, ktoré podľa vypracovaného znaleckého posudku minimalizujú jej dôveryhodnosť. Okrem toho poukázal aj na rozpory vo výpovediach poškodenej týkajúce sa osoby páchatel'a, keď na jednej strane uvádzala, že ho nepozná, nikdy predtým ho nevidela a na druhej strane pripustila, že s ním pred skutkom minimálne na pol hodiny sedela za jedným stolom. Tiež najprv tvrdila, že páchatel'a nevidela, potom, že mu videla do tváre, že jej mal pred skutkom zobrať telefón a vrátiť až po skutku, a že fajčila marihuanu, čo predtým poprela. Prvou osobou, ktorá mala poškodenej povedať, kto je páchatel'om, bola S. G., ktorá je však sestrou M. G., prezývaného "fasko", o ktorom sa v dedine rozprávalo, že je skutočným páchatel'om a mohla mať motív ovplyvniť poškodenú. Poukázal na znalecký posudok, podľa ktorého je poškodená evidentne orientovaná na okolie, s dominantnou sexuálnou potrebou, pod tlakom ktorej konštruuje, vymýšľa nereálne situácie so sexuálnym kontextom, a to zhodne u seba, aj u kamarátok, kde pri rozhovore so psychologičkou uviedla, že tieto kamarátky boli alebo mohli byť znásillnené, ale ubránili sa. Poškodená sa podľa posudku správa v prítomnosti mužov veľmi otvorene, dokonca na oddelení provokovala a iritovala mužov, až jej bolo zakázané nosenie vyzývavého oblečenia. Poškodená nevie popísať žiadne následnosti, nevie stotožniť miesto ani čas skutku, neuvádza pocity bolesti a ďalšie okolnosti, ktoré by boli prítomné pri reálne prežitom incidente, čo potvrdzujú aj ďalšie okolnosti a to neprítomnosť zranení, ktoré sú bežným znakom použitého násillia. Poškodená si podľa posudku plne uvedomuje, že skutok tak, ako ho popísala sa nikdy nestal a že si ho iba vymyslela. U poškodenej absentuje strach, naopak, bolo u nej zaznamenaná vysoké skóre tendencie klamať, konfabulovať, vymýšľať si, ako aj masívny sklon k manipulácii okolia, kde ide o neurolabilnú simplexnú osobnosť. Rozmiestnenie biologických stôp na nohaviciach poškodenej zodpovedá tomu, čo vypovedal obžalovaný, pretože ak by sa skutok stal tak, ako je to žalované, biologické stopy obžalovaného by sa našli v prevažnej miere na zadnej strane nohavíc a nohavičiek poškodenej. Na nohavičkách poškodenej pritom neboli nájdené žiadne biologické stopy obžalovaného. Slabosť zvierača konečníka nie je zranením, ale ide o bežne sa vyskytujúci stav tak, ako to vysvetlil lekár, ktorý prehliadal poškodenú. Lekár rovnako potvrdil aj to, že nezistil u poškodenej žiadne poranenia, ktoré by nasvedčovali tomu, že došlo k násillnému sexuálnemu styku. O nedôveryhodnosti poškodenej svedčí aj zistenie, že v čase skutku bola pod vplyvom omamných a psychotropných látok. Svedkyňa N. G. uviedla, že poškodená sa jej po skutku nezdała normálna a potvrdila, že na nej nebolo vidieť žiadne zranenia.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na dôvodoch podaného odvolania.

Obhajca obžalovaného zotrval na dôvodoch podaného odvolania a dodal, že sa až po rozhodnutí okresného súdu dozvedel, že obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom vo veci vedenej na

Okresnom súde Trebišov za skutok, ktorého sa dopustil v auguste 2017, čiže mu mal byť v tomto konaní uložený súhrnný trest za prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Z obsahu napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd vychádzal pri rozhodovaní z výpovede obžalovaného, z výpovede svedkov - poškodenej Z. P. (matky mal. M.), svedkyne N. G., S. G., M. G., S. G. ml., Y. G. S., D. N., S. A. I., L. G., E. P., L. G., S. S. H., M. O., S. D. G., zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia MUDr. Štefana Safka, CSc., zo znaleckého posudku a výpovede znalkyne z odboru klinickej psychológie PhDr. Evy Kítkovej, zo znaleckého posudku a výpovede znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria a sexuológia JUDr. MUDr. Jána Uhrína, zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Košiciach, zo zápisnice o obhliadke miesta činu, na podklade ktorých dospel k záveru, že nebolo dokázané, aby sa stal skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho násillia. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na to, že v celom konaní nebol zistený ani jeden dôkaz, ktorý by jednoznačne nasvedčoval tomu, že obžalovaný sa mal dopustiť na poškodenej sexuálneho násillia. Predovšetkým si všimol, že u obžalovaného sa nenašli žiadne stopy po bránení sa aj keď poškodená vypovedala, že ho mala pohryzť do ruky. Stopy násillia sa nenašli ani u poškodenej a to tak na jej tele, ani na jej konečníku. Ustállil, že zistená slabosť zvieráča konečníka nemusí byť výlučne dôsledkom násillného análneho styku. Takéto zranenie môže podľa znalca vzniknúť aj samovoľne a môže a nemusí byť sprevádzané ťažkosťami. Okrem toho si okresný súd všimol, že pred spáchaním údajného skutku malo dôjsť pri stretnutí obžalovaného a poškodenej u G. k fajčeniu marihuany. Poškodená v priebehu konania vypovedala rozporuplne v podstatných veciach ohľadom toho, či videla páchatel'a počas skutku, kedy a akým spôsobom prišla na to, že sa jednalo o obžalovaného, ohľadom miesta skutku, spôsobu jeho vykonania, ohľadom okolností, ktoré sa stali pred skutkom. Poškodená aj v prítomnosti obžalovaného vypovedala spontánne, nebolo z nej cítiť zásadné obavy alebo strach z obžalovaného. Biologické stopy obžalovaného, ktoré sa našli na nohaviciach poškodenej podľa názoru okresného súdu nepreukazujú, že by sa skutok stal tak, ako je uvedené v obžalobnom návrhu, pretože najväčší oter sa nachádzal na ľavom prednom diele nohavíc poškodenej, čo nekorešponduje s výpoveďou poškodenej, že celý skutok sa odohral, keď ju obžalovaný zvalil bruchom na pšenicu. Ak by sa skutok stal tak, ako je uvedené v obžalobnom návrhu, najväčší oter by bol zistený vzadu na nohaviciach. Pravdepodobnejšie vyznieva v tejto súvislosti obhajoba obžalovaného, že jeho biologické stopy sa našli na nohaviciach poškodenej, v dôsledku jeho masturbačnej činnosti pod stolom u G., keď sedel pri poškodenej. Pokiaľ by k skutku došlo v poraste pšenice, ako tvrdí poškodená, krátko pred žatvou, boli by o tom zaistené dôkazy, pretože je všeobecne známe, že dozretá pšenica a jej klasy sú vybavené ostrými tenkými výhonkami, ktoré sú spôsobilé privodiť zranenie na tele osoby, ktorá príde do styku s takouto pšenicou. Znalkyňa PhDr. Kítková zistila, že poškodená má vysoké lži skóre, že je orientovaná na okolie s dominantnou sexuálnou potrebou, pod tlakom ktorej konštruuje, vymýšľa nereálne situácie so sexuálnym kontextom, v prítomnosti mužov sa správa otvorene a bezproblémovo, dokonca provokovala a iritovala mužov na psychiatrickom oddelení, kde bola hospitalizovaná. Znalkyňa považuje sexuálny styk za vykonštruovaný, intenzívne predstavený, až fiktívne želaný sexuálny akt, ktorý ona aj reálne chcela. Svedkyňa si aj v plnom rozsahu uvedomuje, že si skutok tak, ako ho opísala kamarátke do telefónu, rodine a následne aj polícii, iba vymyslela. Cielovým vyšetrením u nej nebol zdiagnostikovaný strach ako taký a už vôbec nie z mužov. Na otázku, či je poškodená pomstychtivá v prípade, že je odmietnutá partnerom, uviedla, že táto motivácia správania patrí medzi veľmi časté motivácie u žien aj u podávaní trestného oznámenia.

Krajský súd sa s týmto záverom okresného súdu stotožnil.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku okresný súd vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti tak v prospech, ako aj v neprospech obžalovaného, vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak k správny skutkovým a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. jasne a zrozumiteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia

a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Odvolačný súd v prvom rade poukazuje na platnú judikatúru Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej rozsudok okresného súdu a uznesenie krajského súdu ako súdu odvolacieho tvoria jeden celok (I. ÚS 141/2004).

V zmysle citovaného krajský súd v tomto rozhodnutí poukazuje na konkrétne dôkazy, z ktorých okresný súd po ich vyhodnotení vychádzal pri svojom meritórnom rozhodnutí, keď obžalovaného podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod skutku kvalifikovaného ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., pretože skutok sa nestal.

Krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obvineného. Odsudzujúci rozsudok môže byť vydaný len v tom prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného a v prípade, ak vina nie je preukázaná, musí byť obvinený oslobodený spod obžaloby podľa § 285.

V danej veci, aj po vykonaní všetkých dostupných dôkazov zostali o vine obžalovaného dôvodné pochybnosti, v dôsledku ktorých okresný súd správne aplikoval zásadu in dubio pro reo a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd neakceptoval tvrdenie prokurátora, že výpoveď poškodenej M. O. bola ucelená a hodnoverná v čase, mieste a spôsobe spáchania skutku, ako aj v osobe páchatel'a. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že svedkyňa vypovedala odlišne o priebehu skutku v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, ako aj o páchatel'ovi. Pokiaľ ide o miesto skutku, poškodenej síce vypovedala zhodne, avšak tento dôkaz nie je možné hodnotiť izolovane, ale aj v spojitosti s inými dôkazmi a všeobecne známymi skutočnosťami popisovanými okresným súdom, v dôsledku ktorých už táto časť jej výpovede nie je natoľko presvedčivá, aby na jej podklade mohol byť obžalovaný uznaný za vinného zo žalovaného trestného činu.

Pokiaľ ide o vierohodnosť výpovedí tejto svedkyne, aj krajský súd poukazuje na znalecký posudok PhDr. Kitkovej, ktorá zistila, že poškodenej má vysoké lži skóre, že je orientovaná na okolie s dominantnou sexuálnou potrebou, pod tlakom ktorej konštruuje, vymýšľa nereálne situácie so sexuálnym kontextom, v prítomnosti mužov sa správa otvorene a bezproblémovo, dokonca provokovala a iritovala mužov na psychiatrickom oddelení, kde bola hospitalizovaná. Znalkyňa považuje sexuálny styk za vykonštruovaný, intenzívne predstavený, až fiktívne želaný sexuálny akt, ktorý ona aj reálne chcela. Svedkyňa si aj v plnom rozsahu uvedomuje, že si skutok tak, ako ho opísala kamarátke do telefónu, rodine a následne aj polícii, iba vymyslela. Cieľovým vyšetrením u nej nebol zdiagnostikovaný strach ako taký a už vôbec nie z mužov.

Krajský súd v tomto posudku nezistil zásadné rozpory, ktoré by ho spochybňovali a k odvolaniu prokurátora uvádza, že posudzovanie hodnovernosti, t. j. aj autentickej výpovedí svedka je výlučne úlohou súdu pri hodnotení dokazovania.

O nehodnovernosti výpovedí poškodenej svedčí zistenie, že sa u obžalovaného, ani u poškodenej nenašli žiadne stopy po fyzickom násillí, aj keď poškodenej tvrdila, že obžalovaného kusla do ruky. Slabosť zvierača konečníka, ktorá bola ako jediná zistená pri vyšetrení poškodenej, môže podľa znalca vzniknúť aj samovoľne a môže a nemusí byť sprevádzaná ťažkosťami. Poškodenej ani po psychickej stránke nevykazovala žiadne známky po prežitom násillí, či traume, nemá strach z obžalovaného, ani z mužov celkovo, dokonca provokovala a iritovala mužov na psychiatrickom oddelení, kde bola hospitalizovaná.

Okresný súd nepochybil, ani keď uveril obhajobe obžalovaného ako sa jeho biologický materiál dostal na nohavice poškodenej práve v súvislosti s miestom, na ktorom bol nájdený v kombinácii s výpoveďou poškodenej o údajnom priebehu skutku a s absenciou nájdenia rovnakých stôp aj na nohavičkách poškodenej.

Svedkyne Z. P. a N. G. vypovedali len o tom, čo sa odvodene dozvedeli od poškodenej a to, čo priamo videli po údajnom spáchaní skutku, nepostačovalo na nepochybný záver o vine obžalovaného.

Pretože sa ani po vykonaní všetkých dostupných dôkazov nepodarilo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázať vinu obžalovaného a prokurátor v podanom odvolaní neoznačil iné dôkazy, krajský súd zamietol odvolanie prokurátora proti výroku o oslobodení obžalovaného ako nedôvodné.

Pokiaľ ide o skutok, za ktorý bol obžalovaný uznaný za vinného, okresný súd nepochybil, keď prijal vyhlásenie obžalovaného o jeho vine a nepochybil, keď vykonal dokazovanie len v súvislosti s uložením trestu.

Z obsahu napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd pri ukladaní trestu vychádzal zo správy ÚVV a ÚVTOS Košice, z ktorej zistil, že obžalovaný nastúpil výkon trestu v ich ústave dňa 15.8.2016 s tým, že koniec trestu je stanovený na 15. 2. 2017. Zo správy obce Malý Horeš zistil, že obžalovaný u nich nemá trvalý, ani prechodný pobyt, manželka býva s maloletými deťmi na adrese bez prihlásenia. Zo správy obce Somotor je zrejmé, že obžalovaný nie je vlastníkom nehnuteľností v obci, po požití alkoholu sa správa na verejnosti agresívne. Z odpisu registra trestov zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný najmä za majetkovú trestnú činnosť, naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 26. 5. 2015 sp. zn. 1T/14/2015, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z pripojeného spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/129/2011 okresný súd zistil, že rozsudkom zo dňa 24. 1. 2012 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže a prečinu porušovania domovej slobody, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z výkonu tohto trestu bol prepustený dňa 18.1.2014. Z pripojeného spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/14/2015 zistil, že obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z výkonu tohto trestu bol prepustený dňa 15. 2. 2017. Z pripojeného spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 7T/196/2015 je zrejmé, že rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 13. 10. 2016 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže, za ktorý mu bol dňa 8. 6. 2017 uložený trest povinnej práce vo výmere 150 hodín. Pri ukladaní trestu okresný súd vzal do úvahy, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu skutku a tento oľutoval a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Na podklade týchto zistení uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov nepodmienečne a pre výkon takto uloženého trestu ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože v predchádzajúcich 10-tich rokoch už bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť.

Krajský súd sa s takto uloženým trestom nestotožnil.

V priebehu odvolacieho konania obhajca obžalovaného uviedol, že obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom vo veci vedenej na Okresnom súde Trebišov za skutok, ktorého sa dopustil v auguste 2017, čiže mu mal byť v tomto konaní uložený súhrnný trest za prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Krajský súd si za tým účelom pripojil spis Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/94/2018, z ktorého zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom zo dňa 26.11.2018 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/,

ods. 3 písm. b/ Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 1 rok, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Skutok, pre ktorý bol obžalovaný odsúdený sa stal dňa 31.3.2018, trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 20.12.2018.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Podľa odseku 2 tohto zákonného ustanovenia spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia , ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Vzhľadom k tomu, že súd v tomto prípade odsudzoval obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr (t. j. 23.8.2017) ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/94/2018 zo dňa 26.11.2018), bolo potrebné v tejto veci uložiť súhrnný trest odňatia slobody a podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušiť výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/94/2018 zo dňa 26.11.2018.

Podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený.

Krajský súd rovnako ako okresný súd prihliadol pri ukladaní trestu na to, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu skutku a tento aj úprimne oľutoval, čo vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. m/ Tr. zák.

Pokiaľ ide o výšku trestu krajský súd uložil obžalovanému za oba trestné činy, ktorých právna kvalifikácia sa zhoduje, trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, ktorý považuje za dostatočný z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Krajský súd zaradil obžalovaného pre výkon takto uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože zistil, že obžalovaný už bol v predchádzajúcich 10-tich rokoch vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.